

DEGUMNIEKU TAUTAS NAMĀ

GUNTARA RAČA AUTORVAKARS

11. SEPTEBRĪ PLKST 16.00

JAUNĀS GRĀMATAS "365" 3. DAĻAS ATVĒRŠANA
PIEDALĀS: UĢIS TIRZĪTIS (GITĀRA) UN ARDIS
AVOTINŠ (KLAVIERES)

Ieeja: 5,00 EUR. Skatītājiem kopā ar personu apliecinošu dokumentu jāuzrāda derīgs digitālais Covid-19 sertifikāts, kas apliecina veikto vakcināciju vai Covid-19 izslimošanu.

No 2021. gada 8. septembra līdz 8. oktobrim mazie lauksaimnieki var pieņemt atbalstu pasākumā „Atbalsts uzņēmējdarbības uzsākšanai, attīstot mazās lauku saimniecības”. Šī ir pietā projekta pieņemšanas kārta, pieejamais publiskais finansējums apakšpasākumā ir 15 000 000 eiro. Atbalsts ir Eiropas Savienības Atveseļošanās instrumenta finansējums.

Atbalsta apmērs mazajām saimniecībām ir 15 000 eiro. Atbalsta maksājums

tiek izmaksāts divās daļās – pirmais maksājums 80% apmērā, otrais maksājums 20% apmērā atbilstoši saimniecības attīstības plānam. Pēdējais maksājums tiek veikts pēc saimniecības attīstības plāna pilnīgas īstenošanas.

Projekta iesniegumu jā sagatavo sadarbībā ar konsultāciju pakalpojuma sniedzēju. Apstiprināto konsultāciju pakalpojumu sniedzēju saraksts pieejams dienesta mājaslapā sadaļā „Atbalsta veidi” → Projekti un investīcijas.

Prieks ar tevi, lasītāj, atkal satikties avīzē!

Sūtot pie jums iepriekšējo avīzi, pat prātā nevarēja ienākt, ka Ošupes pagastu skars pārmaiņu vēji. Esam jauna pārvaldes vadītāja gaidās. Pavisam divējādas sajūtas pārņēma, saņemot vēsti, ka mūsu Aigars tagad būs Madonas novada domes priekšsēdētāja vietnieks. Protams, prieks un lepnums, ka cilvēks no mūsu vidus atzīts un ievēlēts novadā, bet tiešām žēl par aiziešanu, jo izdarīts mūsu pagastā ir patiešām daudz. Nenoliegšu, ka varbūt rakstu arī caur personīgo skatījuma prizmu, bet sadarboties ar viņu bija patiešām viegli un patīkami. Aigara ieinteresētības lietās un redzējuma uz nākotni mums te, klānmalē, tiešām pietrūks.

Ražas gads šogad mūs mazliet, „apvedis ap stūri”, sākumā karsēti topošie ražas lauki nespēja ļaut augiem pienācīgi attīstīties. Bet tie, kas līdz jūlija beigām neapkūlās, tagad ķer mirkļus bez lietus, lai varētu ražu novākt. Tāda daba ir neprognozējama, bet vai tad vispār mēs cilvēki daudz ko varam paredzēt? Pat maršruta autobuss var kavēt un neatnākt.

Dace Kalniņa

PAGASTĀ

- Iedzīvotāji jautā par kāpnītēm pie „Velgas” veikala un MFC „13.km”, vai tām būs paredzēts arī marga, kur pieturēties. Jā, būs! Pašlaik tās ir pasūtītas. Pārvalde izlēma kāpnītes taisīt kopā, lai uzlabotu gan vizuālo skatu, gan arī tehnisko stāvokli.

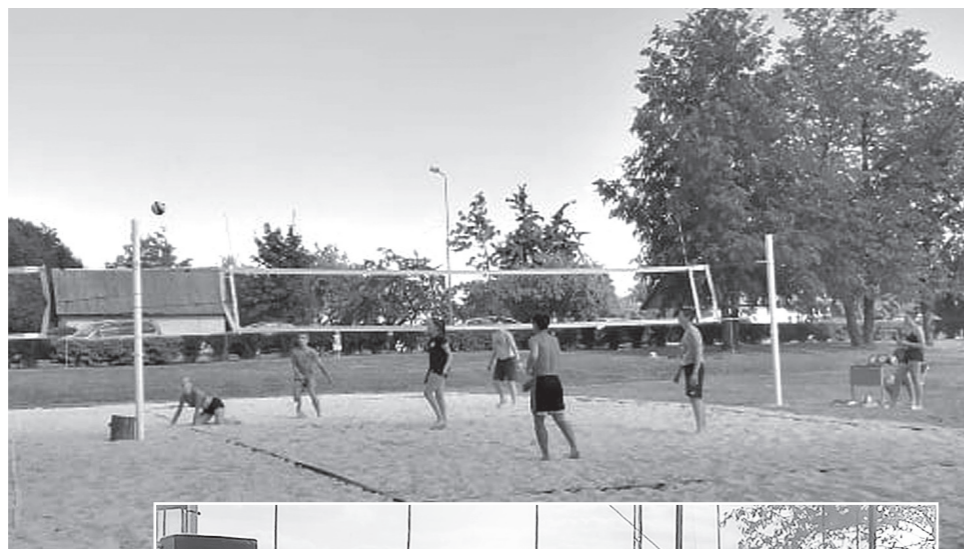
- Izmaiņas bāriņtiesas darbā. Apmeklētājus Ošupes pagasta telpās pieņem bāriņtiesas locekle Anda Vaska, pēc iepriekšējā darba laika

Pagasta sporta svētki

Kā ik gadu, jūlija pēdējā svētdienā sporta svētki Ošupes pagastā priecēja ik vienu. Arī šogad, kaut ar mazumiņu, jo pandēmijas ēna vēl nav mūs pametusi, cilvēkiem bija iespēja piedalīties. Individuālās stafetes izpalika, bet komandas sporta veidi – kā smilšu futbols, volejbols bija. Bet visas paaudzes 25. jūlija pēcpusdienā priecēja Atis Auzāns ar koncertprogrammu „Sirds dziesma”. Gan jestrās, gan mierīgās melodijas cilvēkus vienoja, ne šķīra. Tika ievēroti valstī noteiktie pasākumi un teritorija norobežota, kurā tika ielaistas tikai vakcinētās personas, koncertu, vecās skolas koku ēnā klausījās arī tie, kas tajā brīdī nebija vakcināti.

Prieks, ka mūsu pagastā kultūras dzīve nav pazudusi, diemžēl nākas pielāgoties esošajai situācijai.

Dace Kalniņa

Ķikuta kauss

Pateicoties Madonas novada pašvaldības jauniešu iniciatīvu programmas konkursam, Degumniekos, jau no 13. jūlija norisinās Ķikuta kausa izcīņa trīs sporta veidos – smilšu futbolā, florbolā, basketbolā. Priecājamies par pašu jauniešu iniciatīvu idejas īstenošanu, īpašs paldies Jānim Šķēlam, kas ir šī pasākuma dvēsele. Katru otrdienu, trešdienu un ceturtdienu Jānis ir Degumnieku pamatskolas laukumā, lai sagatavotos katras dienas aktivitātēm, gādā par medaļām un tiesā spēles. Projekta realizācijai piešķirtais finansējums ir 500 eiro, kas paredzēts spēļu organizēšanai, norises nodrošināšanai un balvām.

Spēļu noslēgums, kad arī tiks sadalīti Ķikuta kausi, paredzēts augusta pēdējā nedēļā. Jāsaka, ka jauniešu aktivitāte pasākumā ir patiešām laba un organizatori ir sasnieguši mērķi aktivizēt jauniešus savu brīvo laiku pavadīt sportojot, mazinot Covid 19 pandēmijas sekas, kad lielākā daļa mācījās attālināti un bija fiziski mazaktīvi.

Pēc pavadītā gada Covid-19 ēnā jau-

nieši ir noiļojušies pēc kopīgām aktivitātēm, tajā skaitā arī sporta sacensībām. Šis arī ir laiks, kad jauniešiem ir nepieciešamas fiziskās aktivitātes. Sajust veselīgu sportisko konkurenci un padoties azartam, ko sniedz sports ir pelnījis ikviens jauniešs šovasar!

Ceram, ka šis pasākums kļūs par tradīciju Ošupes pagastā. Ķikuts ir Ošupes pagasta simbols, tādēļ arī kausam šāds nosaukums. Ar sacensībām esam aktivizējuši jauniešus no Ošupes, Barkavas, Lubānas, Meirāniem, Praulienas.

Paldies visiem, kas aktīvi piedalās, paldies visiem, kas atbalsta! Gaidām die-

Dace Kalniņa

Katrai savu linu kleitu

9. augustā desmit drosmīgas sievietes sāka šūt katra savu linu kleitu. Šāda iespēja būs vēl desmit daļā dzimona pārstāvēm, kas kopā ar Antru Cimiņu Madonas novada NVO projekta „Katrai savu linu kleitu” ietvaros piegriezīs, mērīs un šūs savu „štāti”. Biedrības „Pauze AD” projekta ietvaros varam apmaksāt pasniedzēja algu 420 eiro apmērā, bet audumus iegādājās dalībnieces par saviem līdzekļiem. Priecē, ka tiešām daudzas sievietes vēlējas apgūt ko jaunu un šūt sev kleitu.

Jau iepriekš MFC „13. km” esam darinājušas pastalas, pārļojušas vainagus, šuvušas un audušas. Šis projekts savā ziņā ir kā turpinājums jau bijušajiem. Centrā uz vietas ir pieejamas arī šujmašīnas, overloks un izšujamā mašīna, šāda veida aktivitāte atkal rosina darboties, izmantot mūsu lieliskos resursus un pilnveidot sevi. Lai kādi arī nebūtu apstākļi tagad vai patiešām nezināmā nākotnē, tas īsti sievišķīgu un gudru dāmu neatturēs no sevis pilnveidošanas un personības attīstīšanas un vēl vairāk pacelt savu pašapziņu, kā uzvelkot pašai savu linu kleitu!

Paldies, ka uzdrīkstaties būt sievišķīgas!

Dace Kalniņa

Vairosim labo!

Biedrība „Pauze AD” ziemā piedalījās sociālās jomas projektu konkursā, ko organizē ziedot.lv. Ieguvām organizācijas grantu idejai, ka vēlamies palīdzēt jauniešiem, kas uzsāk savu patstāvīgo dzīvi. Es domāju, ka daudzi zina šo situāciju, kad bērns ir atradis dzīvokli, bet naudu vajag gan jaunai izlietnei, gan sienas krāsai, gan mēbelēm. Loģiski, ka ģimenei mājās nav nezik skapju un katlu, vai citu lietu, ko iedot jauniešiem, bet sapirkt visu jaunu nozīmē rēķināties ar pamatīgu naudas summu. Un šeit nav runa par sociāli maznodrošinātām ģimenēm, bet vidusmēra latviešu ģimeni. Ir situācijas, kad jaunieši ir arī jau vecāki kādam mazulim. Tāpēc mūsu biedrības ideja bija – saziņotās lietas iedodam jauniešiem, lai, sākot dzīvi, ir viss nepieciešamais, kad paši varēs atļauties tādas mēbeles, kā vēlas, tad lietoto mantu atdos mums atpakaļ vai, ja tā būs stipri nolietota, utilizēs. Grantu ieguvām ceļa izdevumu segšanai uz Rīgu un ziedot.lv birojs apņēma mums palīdzēt sameklēt vajadzīgās lietas, taču pandēmijas laiks ieviesa savas korekcijas, un mūsu ideja palika sākuma stadijā, bet nu augusta sākumā saņēmām ziņu no organizācijas, ka varam dabūt mājāsaimniecības piederumus, bērnu

Busiņš gatavs doties no Rīgas uz Degumniekiem.

Ziedot.lv birojs, kur mūs sagaidīja laipnas darbinieces, lai atdotu mantas.

Biedrības „Pauze AD” vārdā
Dace Kalniņa

VAI TU ZINĀJI KA ...

- Biedrība „Pauze AD” ir jauniešu biedrība, kas raksta projektus mērķauditorijai Ošupes pagastā. Kāpēc tāds nosaukums? Tāpēc, ka ieceres autores Dace Kalniņa un Anda Kurmite pie atziņas, ka vajadzīga biedrība, nonācietieši kafijas pauzē. Tad nu sākotnējais nosaukums „Kafijas pauze” bija gatavs. Bet, ak, vai! Uzņēmumu reģistrā šāda juridiska persona jau bija reģistrēta. Tātad, ne tikai mēs gribējām paņemt kafijas pauzi. Tad, nu, lai lieki netērētu laiku, palikām pie Andas un Daces pauzes, jeb saīsinājumā „Pauze AD”. Biedrība darbojas jau trīs gadus un realizēti ap 20 projekti. Mūsu sastāvā ir arī MFC „13.km” jaunieši, kas ir biedrības biedri un sastāda septiņdesmit procentus no kopējā skaita, tādēļ varam piedalīties projektos, kur viens no nosacījumiem ir jauniešu biedrības.
- Celtnieku ielā bieži manīta policija. Vai tiešām tur notiek trakas lietas? Ir dzirdētas daudzas sūdzības par kaimiņu māju ļaunu kildām. Diemžēl nepelnīti tiek aizskarti un aizvainoti, apsūcāti godīgi, kārtīgi cilvēki. Varētu pat teikt, ka noniecināšana notiek pat bez īpaša iemesla.

Tad nu policijas darbiniekiem šajā adresē sanāk iegriezties bieži. Nemiera cēlājiem gan ne silts, ne auksts. Bet pārējiem gan ir skumji, gan kauns, gan vienkārši riebums. Nu, cik var? Policisti katru reizi uzklausa vienu un otru pusi, sastāda protokolu, brīdina un skaidro, bet viss tikai turpinās.

Kāpēc viss šis „riņķa dancis” notiek? Pārsvārā alkohola ietekmē. Izbrīnu rada fakts, ka nemiera cēlāji īsti netiek sodīti. Tad nu atliek vien cerēt, ka arī šajā ielā valdīs miers un satiecība, nenotiks strīdi un vārdu pārmaiņas. Viss jau no mums pašiem vien ir atkarīgs! Varbūt arī kādam, kas šo lasīs, ļaus aizdomāties par istajām dzīves vērtībām. Cienīsim viens otru!

- Ne jau tikai netīkamas lietas notiek Celtnieku ielā. Prieks, ka ir ļaudis, kas grib dzīvot saktotā, sakārtotā vidē. Un paši to arī dara, kā arī ar savu piemēru mudina to darīt citiem. Gribu uzslavēt daudzdzīvokļu mājas (Celtnieku ielā 3) cilvēkus. Tur dzīvojošās četras ģimenes kopīgi sametušanas naudīņu un, visiem pieļiecot pūles, izremontējuši kāpņu telpu. Meistars bijis Helmutus Trops. Rezultāts

Ināra Baltā

gultiņas, sedziņas un spilventiņus. Bijām priecīgi par doto iespēju un devāmies uz Rīgu ziedojumam pakaļ. Paldies Ošupes pagasta pārvaldei par transportu, šoferītim Igoram Juško par vešanu un mantu nešanu. Labais vairo labo!

Pašvaldība ir piešķirusi mūsu biedrībai telpu, kur īslaicīgi varam uzglabāt ziedotās mantas. Ja arī tev mājās ir mājāsaimniecības lietas, kāda mēbele vai apģērbs, kas pašam nav nepieciešams, bet ir savu funkciju veicošas, droši sazinies ar mums (28893026), iespēju robežās varam aizbraukt pa-

kaļ, bet priecāsimies, ja lietas atvedīsi pats. Un, ja esi jauniešs, kas sāk savu dzīvi, bet tev ļoti kas nepieciešams, sazinies, varbūt kopā izdodas tev palīdzēt. Ne vienmēr ir vajadzīgs pilns naudas maks, lai kādam izdarītu ko labu.

priecē gan pašus iedzīvotājus, gan ciemiņus. Uzslavu pelnījuši Helmutus ar Ivetu, Inese un Jānis, Zelču ģimene. Iedzīvotājiem jau ir nākamā iecere – pārsmūrēt skursteni. Jāsaka vien senais teiciens – kopā ir spēks! Kaut daudzas citas mājas arī iedvesmotos un darītu kopā, lai visiem mājīgāk un ērtāk! Dzīvokļu mājas taču arī ir tādas pašas mājas kā lauku viensētas, kurās saimnieks pats labo, remontē, iekārto.

- Mūsu vidū dzīvo izcili „čakli” cilvēki un šis niņis, vai, kā teiktu mūsu rakstniece Kellina Klāna – indivi – atkārtojās katru gadu rudenī, kad dārzos nāk gatava raža. Darboņi īpaši aktīvi naktī, tad jau nav tik nevarīgi, ja var miega stundās apkārt klimst un darboties citu vagās. Mazdārziņi jau tā sarukuši līdz minimumam, bet „čakliši” laikam nē! Grūti jau teikt, kurš, ko un kad? Aizdomas jau, protams, ir!

Bez vēsts pazūd sīpolloki ar visiem sīpoliem, tāpat arī gurķiņiem, burkāniem „pieaug kājas” kā pasaku filmās. Laikam arī vandāļi grib dzīvot veselīgi. Bet ir arī puķu „mīļi”, kas krāšņo saimnieka rotu rauj pa nakti ar visām saknēm, ka šņerkst vien! Prātā nāk latviešu filmas citāts: „Fui, tas gan nav gliīt!”

Sirds ir tik bagāta ar prieku!

„Kur tāds neredzēts bērns ar uzradies? Septiņu mēnešu vecumā jau kājām sākusi sterbelēt. Iet, krīt, krītot pārsit pušu pieri vai lūpu, bet brēkdams slienas atkal kājās un gāzelēdamies kūleņojas atkal uz priekšu. Kurējā iedabā tāds atsities?” tā savā grāmatā „Maizīte un zvaigznīte” rakstīja Kellina Klāna. To viņa vēstīja par sevi, par mazo Elīnīti. Pavisam nemanot paskrējuši gadi, un mazā Elīnīte sen jau liela izaugusi par mums visiem zināmo rakstniecei Kellīnu Klānu jeb īstajā vārdā – Elīna Koļesņikova.

Rakstniece dzimusi pirms 90 gadiem (1931. gada 1. augustā) Barkavas pagastā (tagad Ošupes pagasta teritorijā), tāpēc 2. augusta pēcpusdienā sirsnīgā atmosfērā sveicām savu novadnieci jubilejā. Tā bija vairāk tāda „staigāšana pa atmiņu takām” – gan grāmatas „Maizīte un zvaigznīte” pārļapošana, gan tikšanās ar skolniecēm no Stalīdzānu skolas, kur Elīna strādājusi par skolotāju, gan atkalredzēšanās ar bijušajiem kolēģiem un viņu jautrajiem stāstiem par kopā pavadīto laiku. Pasākumā rakstniece ar savām skanīgajām balsīm iepriecināja vokālais ansamblis „Harmonija” Inetas Strodes vadībā, ar raitu dejas soli ielīkmoja Dzidra Bruzgule, kura bija ieradusies ciemos no Elīnas vecmāmiņas dzimtās puses – Dekšārēm, pārdomas raisīja mani un Ilzes lasītie fragmenti no grāmatas „Maizīte un zvaigznīte”.

Katrs klātesošais šajā pēcpusdienā domāja savu domu par Elīnu: vienam – viņa ir skolotāja, kura iedvesmojusi pievērsties literatūrai, otram – laikam līdzī ejoša rakstniece, kura kopā ar jauniešiem „taisa selfijus”, citam – eleganta dāma baltos zābakos, vēl kādam – saprotošs, jauks, gudrs cilvēks.

Dzīmšanas dienā visi jubilārei vēlējām veselību un vienmēr saglabāt optimismu un priecēt sev tuvos ar viņai raksturīgo humoru!

Jubilāri sveic Aigars Šķēls.

Degumnieku bibliotēkas vadītāja
V. Kruška

(Par pasākuma organizēšanu saku sirsnīgu paldies TN vadītājai Ilzei, jo es tajā piedalījos tik vien mazliet, mazliet, ierakstot kādu teikumu kopējā scenārijā...)

Dzelzs jākaļ kamēr tā karsta

Patiess prieks ir sekot līdzī SMU (skolēnu mācību uzņēmums) Re-Grain aktivitātēm un arī panākumiem. Vislielākais prieks, ka uzņēmuma komandā ir arī Ošupes pagasta meitene Paula Stradiņa. Panākumi noteikti ir aisberga redzamā daļa, bet darbs, ideju ģenerēšana, cīņa ar sevi un visas citas problēmas paliek neredzamajā daļā. Meitenes ir ciemojušās LTV1 raidījumā „Rīta Panorāma” pirms došanās uz SMU Eiropas finālu. Domāju, ka lielākā daļa kaut nedaudz ir dzirdējuši arī par Re-Grain ražotajiem ēdamajiem šķīvjiem. Bet, ja tas tev, lasītāj, ir jaunums, tad, lūk, intervija ar Paulu, kas uzņēmumā atbild par ražošanu.

Kā jūs nonācāt līdz tādai idejai – ražot ēdamos, dabai draudzīgos šķīvjus?

Viss aizsākās 2020. gada vasarā, kad es ar draudzeni Agnesi, kas uzņēmumā ir vadītāja, bijām atpūsties Siguldā. Kopīgi radās ideja izmēģināt uzņēmējdarbību un izveidot pašām savu skolēnu mācību uzņēmumu. Sākotnēji vēlējamies atrast alternatīvu plastmasas maisiņiem, taču īsti tam neatradām risinājumu, kas mūs apmierinātu. Ideja par vienreizlietojamo trauku aizstāšanu ienāca prātā Agneses mājas virtuvē. Tā kā bija svarīgi, lai vienreizlietojamie trauki būtu izstrādāti no dabiskām izejvielām, būtu videi draudzīgi un lai pats produkts būtu arī oriģināls, tad nejauši radās ideja, ka vajadzētu ražot tieši ēdamus traukus. Ideja bija, bet komanda vēl nebija nokomplektēta. Bija nepieciešams trešais dalībnieks ar plašākām zināšanām marketingā un sociālajos tīklos. Drīz vien Madonā notika JAL (Junior Achievement Latvia) organizētais seminārs par uzņēmējdarbību, un tur satikām skolas biedreni Aneti, kura vēlāk kļuva par komandas dalībnieci.

Pastāsti par savu mācību uzņēmumu.

Mums iet pat necerēti labi, sākumā neviena no mums pat nedomāja, ka mēs tiksim pamanītas, kļūsim atpazīstamas un nesīsim Latvijas vārdu Eiropā! Lai arī bija kritumi, zuda komandas gars, mēs nepadevāmies, mēs gājām uz priekšu, izkāpām no bedres un esam kļuvušas vēl stiprākas. Jā, šis viss reizēm ir nogurdinošs, viegli nav, bet kas mūsdienās ir viegli? Gandarījums, kas parādās pēc grūtību uzveikšanas, šī ir nenovērtējams, tādēļ vien ir jāturpina! Šobrīd mēs tupinām darboties, un tā kā ir sākusies vasara un cilvēki dodas dabā, piknikos, rīko svētkus ģimenes lokā, tad pieprasījums pēc mūsu unikālajiem šķīvjiem aug, un mēs daudz strādājam pie pasūtījumu izpildīšanas.

Kāda ir tava komanda?

Komanda ir lieliska, esam superīgs meiteņu trio, kas viena otru papildina, uzlādē un atbalsta. Strādājam kopā kā ieeļļots mehānisms. Mums rūp daba un mēs vēlamies, lai arī citi domātu par to, kā tai palīdzēt. Kas cits gan mūsu vietā glābs šo vēl zaļo ekosistēmu, ja ne mēs paši? Anete atbild par marketingu, rūpējas par mūsu vizuālo tēlu, es ražoju mūsu produktu – vienreizlietojamus ēdamos traukus, taču Agnese ir mūsu komandas mugurkauls, notur visu kopā, ģenerē fantastiskas, radošas idejas, kā arī kārtro finanšu lietas. Ejot cauri grūtībām, esam saliedējušās un kļuvušas par spēcīgu komandu, kuru it nekas nebaida!

Kādos pasākumos, tirdziņos, konkursos esat piedalījušās?

Esam piedalījušās Junior Achievement Latvia organizētajā seminārā, kas norisinājās Madonā, JAL (Junior Achievement Latvia) rīkotajā tirdziņā CITS BAZĀRS Ziemā, kur ieguvām nomināciju vidusskolas grupā „Videi draudzīgs SMU produkts/pakalpojums”, CITS BAZĀRS Valmierā un Jelgavā, kur abos tirdziņos ieguvām nomināciju vidusskolas grupā „Videi draudzīgs SMU produkts/pakalpojums”, CITS BAZĀRS pavasarī vidusskolas grupā ieguvām „Tehnoloģiskās inovācijas produkts”. Kā arī ieguvām galveno balvu AS Swedbank rīkotajā konkursā „Biznesa skices”. Junior Achievement

Latvia sadarbībā ar tehnoloģiju uzņēmumu „Printful” un Rīgas Biznesa skolu pirmo reizi izveidoja inovāciju izglītības platformu, kas norisinājās visu mācību gadu, arī mēs piedalījāmies un beigu beigās arī uzvarējām. Piedalījāmies Jauno uzņēmēju dienās 2021, kur izcīnījām ceļazīmi uz Eiropu un kļuvām par Latvijas labāko mācību uzņēmumu. Pārstāvējām Latviju Eiropas finālā.

Kā veicās Eiropas SMU finālā, kur jūsu uzņēmums bija godam nopelnījis būt?

Eiropas fināls (organizēja Lietuva), kā jau visi pasākumi šajā pandēmijā, norisinājās online vidē, bija ļoti grūti izjust tās sajūtas, kas būtu bijušas klātienē. Esot tur, mēs ieguvām nenovērtējamu pieredzi, lielisku angļu valodas praktizēšanas iespēju, kas sākumā bija diezgan liels izaicinājums, bet beigu beigās tas vairs nesagādāja grūtības, un mēs pavisam brīvi varējām komunicēt. No 8 simpātiju balvām trijās mēs tikām nominētas, kas nozīmē, ka tikām izvirzītas uz tālākajām intervijām, kur katrā no tām iekļuvām TOP 5. Un lai arī mēs neieguvām nevienu balvu, mēs guvām milzīgu pieredzi.

Nonācāt arī LTV1 Rīta Panorāmā, kādas sajūtas esot tur?

Tā kā tā bija tiešraide un agrs rīts, bija diezgan liels uztraukums, personīgi es vēl neaptvēru, kas ir noticis, emociju bija tik daudz, jo iepriekšējā dienā uzzinājām satriecošo jaunumu, par to, ka vidusskolas grupā esam labākais mācību uzņēmums Latvijā, kas bija liels pārsteigums, tāpēc došanās uz LTV1 Rīta Panorāmu, radīja papildus uztraukumu, jo tomēr tā ir tiešraide, ir ļoti jāpiedomā, ko teikt, lai pēc tam nebūtu jākaunas.

Varbūt kādu dienu jūsu uzņēmums no SMU kļūs par reālu, pelnošu uzņēmumu?

Mums ir ideja par reāla uzņēmuma izveidi, šobrīd arī pie tā strādājam un tad jau redzēs. Nekad neko nevar zināt, kā viss izvērtīsies!

Vai ir kāda slepenā recepte, ko esat izstrādājušas un vai ātri nonācāt pie īstās, labākās receptes šķīvja sastāvam?

Jā, protams, mums ir recepte, kuru mēs neatklājam, jo, lai līdz tai nonāktu, ieguldījām daudz pūļu un daudzas brīvdienas. Daudz eksperimentējām, mūsu pirmais šķīvja prototips bija veidots no auzu pārslām, tas sapelēja, mēģinājām rīsu miltus un vēl daudzus citus, taču rezultāts nebija labs. Atradām rudzu miltus, šķita jau, ka esam visas problēmas atrisinājušas, taču kļūdījāmies. Šķīvim bija gaisa burbuli, tas plīsa un deformējās. Šis brīdis bija pats grūtākais, mēs nezinājām ko darīt, daudz konsultējāmies ar

dažādiem pārtikas tehnoloģiem, maiznīcām, pat pavāriem. Nevienam nevarēja īsti palīdzēt, jo nebija līdz šim ar ko tādu saskāries. Pēc kāda laika viens atpazīstams pavārs mums deva nepieciešamo padomu, kā arī atradām pārtikas tehnoloģi, kas iemācīja dažādus knifiņus. Tā rezultātā mūsu produkts ir gatavs, tas šobrīd ir savā labākajā kvalitātē un gatavs doties pie klientiem!

Varbūt ir idejas šķīvju pilnveidošanai, piemēram, garšas, krāsas?

Mums ir plāns par jaunu formu ieviešanu, piemēram, bļodiņu, lai no mūsu šķīvjiem varētu arī nobaudīt zupas. Kā arī domājam par garšu sortimentu papildināšanu, lai šķīvīm būtu ne tikai Latvijas rupjmaizes garša, bet arī citu tautu nacionālās virtuvju garšas.

Vai tu laukos saskati pozitīvu uzņēmējdarbības vidi?

Ja ir liela degsme, cīņas spars un acis mirdz par savu ideju, tad nekas nav neiespējams un arī laukos var izveidot uzņēmumu, taču ja nekā no tā nav un neko nevēlas darīt, tad viss liksies slikti un arī pilsētā nekas neizdosies. Manuprāt, vide nav svarīga, jebkur, kur tu vēlies, ja vien gribi, ir iespējams izveidot uzņēmumu, protams, finanšu aspekts arī ir svarīgs, bet tāpat nevajag gausties, ka laukos neko nevar, VAR, ja grib!

Kas ir jūsu lielākais atbalsts?

Mūsu viens no lielākajiem atbalstītājiem ir lieliskā skolotāja Iveta Vabule, kas pašizliedzīgi ir palīdzējusi, ziedojusi savas naktis, brīvdienas, pusdienu pārtraukumus, lai būtu ar mums kopā, atbalstītu, iedvesmotu, sapurinātu. Kā arī liels

atbalsts ir mūsu visu trīs ģimenes, kas ziedoja savu laiku, atbalstīja, palīdzēja un nedusmojās brīžos, kad piemirsām savus mājas pienākumus, lai strādātu pie uzņēmuma. Vēl milzīgu atbalstu un prieku mums sniedza ikviens, kas teica labus vārdus, balsoja, kad tas bija nepieciešams, un ticēja mums!

Vai atliek laiks arī sev un hobijiem?

Šeit atslēgas vārds ir laika plānošana, bez tās nekas nesanāks. Mans hobijs jau bija saistīts ar virtuvi, man patīk tur pavadīt daudz laika. Uzņēmums ar manu hobiju iet roku rokā, tādēļ es teiktu, ka man nebija problēmas ar to. Protams, lai uzsāktu jaunu hobiju, man neatlika laika, jo vajadzēja izvērtēt savas prioritātes, ir pilnīgi jānododas tam, ko dari, lai tas izdotos. Patiesībā pat mācības attālināti palīdzēja apvienot skolu, uzņēmumu un hobiju, jo visu laiku biju mājās uz vietas, varēju pati ielānot, kad kas jāizdara.

Kā tu iedrošinātu gan jauniesus, gan citus nebaidīties sākt ko jaunu un izmēģināt šķietami trakas idejas?

Ja sirdī jūti, ka vēlies to darīt, mirdz acis un jūties savīļņots par to, dari to! Neklausies nevienā, kas tevi aptur un saka, ka neizdosies, tev izdosies! Notici sev un notiks brīnumlietas, tik tiešām, tu pat nebūsi ko tādu gaidījis. Nekad nekas nebūs viegli, vienmēr būs kādas grūtības, taču, izejot tām cauri, kļūsi vēl stiprāks un katras nākamās grūtības nevarēsi vien sagaidīt, lai tās varētu uzvarēt! Notici un viss izdosies!

Paldies Paulai par interviju. Turēsim īkšķi, lai visas ieceres piepildās!

Smaida stūrītis

Izvilums no Ulda Dektera anekdotēm

Esmu priecīgs:

1. Par savu bērnu, kas nemazgā traukus, bet skatās televizoru, jo tas nozīmē, ka viņš ir mājās, nevis uz ielas.

2. Par ienākuma nodokli, kas man ir jāmaksā, jo tas nozīmē, ka man ir darbs.

3. Par savandīto māju, kas man jāsa-kopj pēc viesībām, jo tas nozīmē, ka man ir draugi.

4. Par sūdzībām par mūsu valdību, jo tas nozīmē, ka mums ir vārda brīvība.

5. Par sievieti, kas baznīcā dzied nepareizā meldiņā, jo tas nozīmē, ka es dzirdu!

6. Par mazgājamās un gludināmās veļas kaudzi, jo tas nozīmē, ka man ir drēbes.

7. Par nogurumu un sāpošiem muskuļiem vakaros, jo tas nozīmē, ka esmu varējis strādāt.

8. Par modinātājpuksteņa zvanu rīta agrumā, jo tas nozīmē, ka esmu dzīvs!

Lai šī ir gan tava, gan mana motivācija!

Par kādu dzimumu vienlīdzību var būt runa, ja sieviete salīdzinājumā ar kaķi ir skaista, mīļa un pūkaina, bet vīrietis salīdzinājumā ar runci – resns un slinks.

Kad redzu un saozu kādu cepot šašļiku, man mutē saskrien siekalas. Veģetāriešiem tā droši vien ir tad, kad tuvumā kāds plauj zāli....

Kutelīga seksa poza:

jūs – apakšā, valsts – augšā. Ar vienu roku tā jūs maigi vazā aiz deguna, ar otru – novelk jums pēdējās bikses un kreklu.

Lauku sievas neskata vīru no cepures, lauku sievas skata vīru no traktora.

Sieviete ir kā automobilis – prasa daudz uzmanības, laika, naudas un pie tam katru gadu kosmētiskais remonts izmaksā arvien dārgāk.

Vīrieši vienmēr atrodas skrējienā – vai nu dzenoties pakaļ glītām sievietēm, vai arī mūkot no briesmīgām.

Dzert – tas nav sportot! Tam vajadzīga veselība.

Vecums ir tikai skaitlis, nevis prāta stāvoklis. Idiots var būt jebkurā vecumā.

Kas ir svarīgākais – bikses vai sieva? Bikses, protams! Ir daudz vietu, kur var doties bez sievas, bet bez biksēm – nekur!

Ināra Baltā

Atbalsts dalībai bioloģiskās lauksaimniecības shēmā

Atbalsta mērķis ir veicināt kvalitatīvu pārtikas produktu ražošanu, apstrādi un pārstrādi, nodrošinot produkta nokļūšanu mazumtirdzniecībā.

Bioloģiskās lauksaimniecības shēmā atbalsta saņemšanai var pieteikties pretendenti, kas ražo pārtikas produktus atbilstoši normatīvajiem aktiem par bioloģisko ražošanu, kā arī kuru gala produkti ir nonākuši mazumtirdzniecībā vai tiek tieši piegādāti galapatērētājam.

Atbalsts bioloģiskās lauksaimniecības shēmā paredzēts:

1. Primārā produkta, tai skaitā bišķopības produkta, ražotājam, kurš realizē mazumtirdzniecībā vai gala patērētājam fasētus, marķētus un bioloģiski sertificētus produktus:

110 euro apmērā – par viena bioloģiski sertificēta primārā produkta ražošanu;

120 euro apmērā – par divu bioloģiski sertificētu primāro produktu ražošanu. Ja pretendents ražo vairāk nekā divus bioloģiski sertificētus primāros produktus, par katru nākamo bioloģiski sertificēto primāro produktu atbalsta summu palielina par 10 euro, bet ne vairāk kā līdz 160 euro vienam pretendentam.

Lai saņemtu atbalstu pretendents laikposmā no kārtējā gada 1.septembra līdz 1.oktobrim Lauku atbalsta dienesta elektroniskajā pieteikšanās sistēmā (EPS) iesniedz iesniegumu.

Sīkāk lad.gov.lv

ZIŅAS NO FELDŠERPUNKTA

Degumnieku feldšerpunkts no 1. septembra atsāk savu darbību pēc S. Saulītes atvaļinājuma.

Izsaku pateicību Ošupes pagasta pārvaldei, īpaši Irīnai Mālniecei, savas mammas Annas vārdā par transporta nodrošināšanu uz ārstniecības iestādi Rīgā un atpakaļ. Paldies arī šoferītim Igoram Juško par vešanu.

Dēls Ventis Zelčs

LĪDZJŪTĪBAS

MIRUŠI

*No Tevis tik daudz bija ko gūt.
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd,
Mums atmiņās vēl ilgi kopā būt ...*

Anita Kokare

mirusi 01.07.2021. 66 gadu vecumā;

Janīna Strode

mirusi 02.07.2021. 84 gadu vecumā;

Genovefa Liše

mirusi 08.08.2021. 86 gadu vecumā

Ošupes pagasta pārvalde

*Ņem no mums tās gaišās stundas,
kurās bieži kopā būts.*

*Lai Tev dzimtās zemes vēji
Klusu, klusu dziesmu dūc.*

Atvadoties no
ANITAS KOKARES,
izsakām līdzjūtību viņas
tuviniekiem.

Vija, Mārīte, Dace, Lucija

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.*

(M. Jansone)

Izsakām klusu līdzjūtību
Montai Strodei, tuvu cilvēku
zaudējot.

„Sauleszaķēnu” grupiņa audzinātājas
un vecāki

*Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa sirds
Uz mūsu mūžiem pārtrūkst un stājas,
Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirkst*

Un tukšas kā klajums kļūst mājas.

Skumju un atvadu brīdī mūsu
visdziļākā līdzjūtība **Kristīnei**, Modri
pavadot klusajā mūžības ceļā.

Zina, Gaida, Daina, Skaidrīte, Daiga

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,

tel. 28893026, E-pasta adrese: dace.

kalnina@madona.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā, tel.

25767030

Tirāža 350 eks.